

стенъ родъ сили въ човѣшкия организъмъ. Червениятъ цвѣтъ е свързанъ съ силитѣ на сърдцето, портокалениятъ — съ силитѣ на ума, зелениятъ — съ силитѣ на волята, жълтиятъ — съ силитѣ на душата, виолетовиятъ — съ силитѣ на духа. Свѣтлината говори на човѣка едновременно на седемъ различни езици. Значи, всѣки цвѣтъ на свѣтлината има специфиченъ езикъ. Който разбира тия езици, той е здравъ, ученъ, силенъ. Който не разбира тия езици, той не може да се ползува отъ тѣхъ, вследствие на което нѣма никакви постижения. Животътъ започва съ червената свѣтлина. Като не разбиратъ езика на червената свѣтлина, хората се спиратъ главно върху яденето. Цѣлъ животъ тѣ изучаватъ науката за храненето, но не могатъ да дойдатъ до дълбокия смисълъ на тази наука. Тѣ ядатъ и пиятъ и като се нахранятъ, благодарятъ. Който разбиратъ езика на червената свѣтлина, благодарятъ, преди да сж се нахранили. Портокалениятъ цвѣтъ учи хората да дишатъ правилно. Който не сж разбрали езика на портокалената свѣтлина, цѣлъ животъ дишатъ, но нѣматъ голѣми постижения. Който сж разбрали смисъла на науката за дишането, тѣ я свързватъ съ правото мислене и се радватъ на голѣми постижения.

И тъй, който разбира законитѣ на свѣтлината, той благодари, преди да е ялъ, преди да е получилъ нѣщо. Той обича да благодари, преди да е получилъ нѣщо, преди да сж свършили нѣкаква работа за него. Богъ обича чо-